

# Ugens replikker

Forleden sad jeg, med uskromtet fryd at melde, på et mindre vesterbrok værtshus af den mere velassorterede type der både har Carlsberg og Tuborg og funderede frem og tilbage over den (siger man) tiltagende danske alkoholsme, da mine øjne faldt på et opslag på væggen bag baren der syntes som en art apropos. Der stod følgende manende ord:

**Meddelelse til alle ansatte:**  
Ingen vil have noget imod, at de ansatte tager sig en 'øjebner' tidligt om morgenen for at sætte gang i blodcirkulationen, og det anses her i firmaet også for O. K. at snuppe en lille opstrammer ved ti-tiden og naturligvis et par snaps eller tre samt et par eller til frokost.

Nogle svalebajere for helbredets skyld og for at holde

John fra Oehlenschlägersgade. Sorte-John mumlede, som for at overbevise nogen i en diskussion:

— Nej, for fa en, jeg er da en gentleman. Jeg ville aldrig begå voldtægt uden at have borstet tænder først!

Hvilket igen mindede mig om min mor og min søster, der forleden havde en længere sotersolidarisk diskussion om ægteskab og bundethed contra kvindeligørelsen og de såkaldte nye samlivsformer. Det var mør der rundede debatten af med ordene:

— Problemet er jo, at det er let nok at være fri, når man ikke elsker hinanden, Anne... Mor har nu altid kunnet sige det.

Apropos Mor, så lod min niece sig over for netop hende forlyde med at hun til sin kommende fødselsdag ønskede sig en dukke.

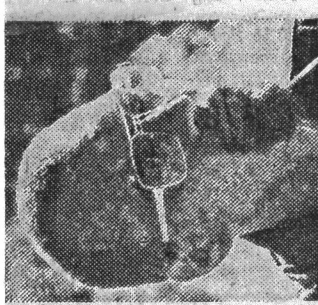
Mor studsede en kende. Nok var ungen glad for dukker, men hun havde mindst tredive.

— Har du da ikke mange? spurgte Mor forsigtigt.

— Jo, sagde ungen (allerede grædefærdig ved tanken om måske ikke at få opfyldt sit ønske), — jo, men der er ikke én der kan bøsse!

Hver sin prioritet. Apropos born, min gudson Alexander — i daglig tale Al — har nu lært sine første ord. I øjeblikket behersker han hele seks udtryk: Mor (altid nr. 1), Far (pæn nr. 2), Nej, Ja, Mere og — hans personlige prioritet, som 6. ord: Rosiner.

Nå, jeg rev mig løs fra det lille værtshus — med en vanskelighed der kun overvandt at jernhård disciplin — og gik



## Dan Turèll i byen

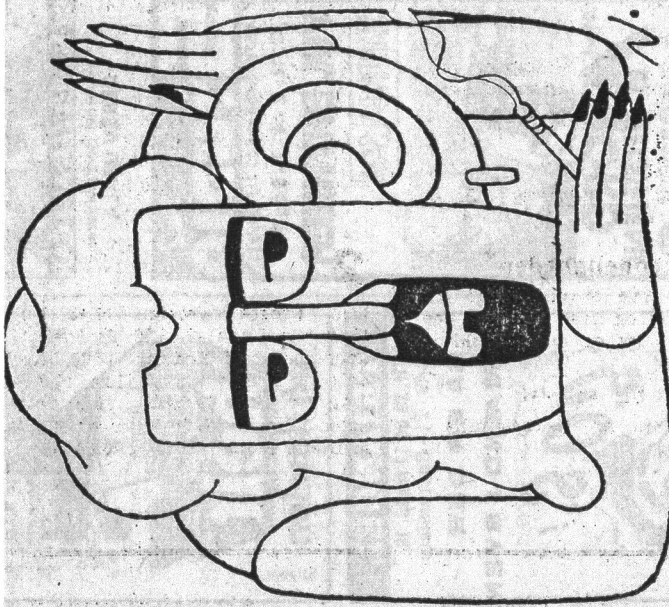
re) og foreslog ham at skrive en revy — 'med fuldt frie hænder'.

— Hvor frie? spurgte så C. E., belært af bitter erfaring. — Kan jeg f.eks. skrive, at Kongen er lunefuld?

— Nej, sagde Arne Weel: Det er over grænsen. Men det vil være helt rimeligt at sige, at Kongen er fuld af lune.

Weels diplomatiske stringens kom jeg i tanker om på vejen hjem igen efter filmen. Det viste sig nemlig, at taxa-chaufføren var i humor til at snakke om den for et halvt årstid siden så hidsige debat om Henrik Bering Liisbergs betingelser for at blive direktør for Det kgl. Teater. Taxi-chaufføren sagde, han havde tænkt over sagen lige siden dengang, fordi der var ét eller andet i selve perspektivet der havde drillet ham, men forleden var det hele faldet på plads. Han tvivlede ikke længe på, at Bering Liisberg var sine 400.000 plus det løse værd om året. Slet ikke. Sagen havde blot lært ham at værdsætte sine venner og kolleger mere realistisk.

I øjeblikket, tilføjede han, var der flere af dem, han taksetede til at være 750.000 år værd om året.



ga. Den ene sagde med beundrende stemme:

— Ja, han øfter sig fuldstændig for kunsten. Han lever simpelt hen ikke for andet!

— Og så så han med himmelvendte øjne fremt over på kollegaen og tilføjede — i et engleblidt bekymret tonefald:

— Så man må virkelig håbe han aldrig opdager hvor overflodigt det er!

Sådan er kunstner-kolleger under tiden så kære. Ernest Hemingway sagde engang, at alle kunstnere er som hankatte — de kan ikke lide andre

— Min egen kollega Soya fortalte mig engang om den perriode, da han i årevis havde problemer med censuren. Arne Weel kom da hjem til ham (på Chr. X's Allé nr. 100, flod-

tere kan det næsten ikke vær-

i biografen. Jeg ville se 'Sternwood-Mysteriet', én gang til, og hvis De ikke forstår fransk er det ikke så morsomt, men jeg gik ind i Grand og så jeg godt kunne nå en whisky for filmen. En whisky passer godt til en Bogart-film, det må De indromme. (Til en Bergmann-film ville jeg have taget et brækpulver, til en Mel Brooks en sosyge-tablet). Så jeg gik ind til biografens nabo, restaurant Cheval Blanc, og bad om min yndlings-whisky, Ballantine's.

Den havde de ikke. Whisky var ikke Cheval Blanc's specialitet, så de havde kun ét mærke. Har De gættet det? White Horse.

Ved baren sad i øvrigt to kendte skuespillere (ingen navn), det er ved Gud ingen sladderspalle!) og talte sammen om en fraværende kolle-

## Sheraton inviterer Dem GRATIS til John Lord koncert

Den populære engelske enter-tainer, der fik succes med Neil Sedaka's 'Image of a Star'-underholder i King's Court Bar hver aften kl. 19:30-01:30 undtagen mandag. Vi har lige forlænget kontrakten med John Lord, så De har chancen indtil den 30. april. På gensyn i King's Court Bar på Sheraton. Det er blot én af de ting, De kan opleve på Sheraton.

**Sheraton Copenhagen Hotel**

SHERATON HOTELS & INNS WOP-LWIDE  
Vester Søgade 6 1600 København V. Tlf. (01) 16 35 35